

KUNST >

Kunststyrelsen

EVALUERING AF ISHØJ TEATER

Udarbejdet af
egnsteaterkonsulenterne Carsten Wittrock & Kirsten Dahl
Januar 2011

Forord

Denne evaluering af Ishøj Teater finder sted på baggrund af egnsteaterbekendtgørelsen nr. 1404 af 7. december 2007. Evalueringen er udarbejdet i forbindelse med udløbet af teatrets egnsteaterkontrakt, og den baserer sig på forestillingsbesøg, teatrets selvevaluering og samtaler med teatret (3.11. 2010 og 13.12. 2010) og Ishøj Kommune (3.11. 2010).

Formålet med evalueringen er at belyse teatrets aktuelle situation og dets udviklingsperspektiver. Evalueringen tager stilling til teatret i dets helhed.

Særlig vægt har en analyse og vurdering af den kunstneriske kvalitet i teatrets repertoire, primært belyst via de to sidste nyproduktioner i evalueringsperioden. Vurderingen er også sket på baggrund af de forestillinger, egnsteaterkonsulenterne i øvrigt har set opført og via det kendskab til teatrets repertoire i aftaleperioden, som vi har erhvervet gennem læsning af de illustrerede og handlingsrefererende pixibøger, teatret udgiver i forhold til hver forestilling, og de hørespil, som tilsvarende bliver produceret over samtlige af teatrets forestillinger.

Teatrets lokale synlighed og forankring og dets position nationalt og internationalt evalueres og sættes i relation til teatrets visioner og egnsteaterkontraktlige forpligtigelser. Evalueringen forholder sig ligeledes til teatrets organisatoriske forhold og til teatrets økonomi. Tanken er, at teatret og kommunen skal kunne bruge evalueringen i forbindelse med genforhandling af teatrets egnsteateraftale.

Evalueringen er gennemført efter Ønskekvistmodellen – den model for vurdering af kunstnerisk kvalitet i de optrædende kunstarter, der er udviklet af Jørn Langsted, Karen Hannah og Charlotte Rørdam Larsen.

At Ønskekvistmodellen skal være det gennemgående metodiske grundlag for egnsteaterevalueringerne, er besluttet på baggrund af en dialog mellem egnsteaterkonsulenterne, Kommunernes Landsforening og teaterbranchens organisationer: BørneTeaterSammenslutningen (BTS) og Foreningen Af Små Teatre (FAST).

Via tre vektorer, Villen (engagement), Kunnen (evner) og Skullen (nødvendighed), tilbyder Ønskekvistmodellen en enkel model for, hvordan man på struktureret vis kan diskutere kvaliteten i performativ kunst.

Evalueringen forholder sig som ovenfor nævnt til teatrets samlede repertoire i 2007-2010. Der er tale om fem egenproduktioner (heraf tre nyproduktioner) pr. sæson. Et repertoire, hvoraf egnsteaterkonsulenterne tilsammen har set næsten alle nyproduktioner siden ikrafttrædelsen af egnsteaterkonsulentordningen. De to produktioner fra indeværende sæson, som er udvalgt til nærmere analyse, er: *Det flyvende tæppe* og *Nissen i stalden*. Til sammenligning og perspektivering inddrages i mindre grad teatrets øvrige egenproduktioner, ligesom de øvrige aktiviteter, teatret har været og er igangsatte af og involveret i, inddrages til at belyse teatret.

Carsten Wittrock og Kirsten Dahl
Januar 2010

Indhold

Ishøj Teater	4
Præsentation af Ishøj Teater	4
Egnsteateraftalen	5
Teatrets kunstneriske profil og visioner	5
Ishøj Teater i en egnsteaterkontekst	6
Repertoire.....	6
Karakteristik	6
Analyse af to egenproduktioner	7
<i>Det flyvende tæppe</i>	7
<i>Nissen i Stalden</i>	10
Analyse af det samlede repertoire	12
Ishøj Teater i en kommunal, regional og national kontekst	14
Markedsføring og kommunikation.....	15
Bestyrelse, økonomi og regnskab	15
Sammenfattende analyse af Ishøj Teater	16
Ishøj Teater som kulturinstitution	16
Opfyldelse af gældende egnsteateraftale	17
Udfordringer og udviklingspotentialer.	17

Ishøj Teater

Præsentation af Ishøj Teater

Ishøj Teater har eksisteret siden 1965 med Jytte og Tonny Lyngbirk som omdrejningspunkt. Teatret har været egnsteater i Ishøj Kommune siden 1985.

Jytte Lyngbirk har gennem alle årene fungeret som husdramatiker. Hun har skrevet alle de stykker, der i årenes løb er blevet spillet på teatret, hvilket vil sige mere end 130 manuskripter. Manuskripter, som med sin helt egen stil og tone er et særkende for Ishøj Teater.

Ishøj Teater er i gang med et generationsskifte. Bjørn Lyngbirk overtog i 2005 ledelsen af teatret.

Ishøj Teater er kendetegnet ved et meget højt aktivitetsniveau og ved en meget trofast kundekreds. Det har gennem årene betydet et billetsalg på 40 til 60.000 billetter om året.

At besøge Ishøj Teater er ikke blot en teateroplevelse. Det er en udflugt fra start til slut. Teatret arrangerer bustransporten, der kan spises medbragt mad i teatrets café og snakkes med forestillingens medvirkende.

Ishøj Teater er beliggende i et landligt miljø tæt på motorvejsafkørslerne til Ishøj og Høje Taastrup mellem Ishøj centrum og Ishøj landsby. Teatret er oprindeligt bygget med henblik på teater og er i dag en kommunal ejendom.

Den selvejende institution Ishøj Teaters bestyrelse ansætter teatrets ledelse. Teatrets ledelse består af kunstnerisk leder Bjørn Lyngbirk.

Ishøj Teaters fastansatte dækker bredt alle de administrative og tekniske funktioner på teatret samt de fleste kunstneriske funktioner. Det fastansatte personale er ud over ledelsen: forretningsfører Sanne Sørensen, skuespillerne Peter Gregersen, Sussi Andersen og Allan Grynnerup og regissør og kontorassistent Nanna Nordhavn. Derudover engageres der ad hoc-personale i forbindelse med specialopgaver. Her skal specielt nævnes to gennemgående personer: Marianne Lyngbirk som skuespiller/komponist og teatrets husdramatiker Jytte Lyngbirk. Sidstnævnte honoreres efter et royaltyprincip.

Teatrets repertoire sammensættes i et samarbejde mellem teatrets leder og husdramatikeren.

Ishøj Teater modtager et årligt egnsteatertilskud på 2.656.526 kr. (2009) fordelt mellem stat og kommune.

Teatret råder over en mindre, fleksibel teatersal med plads til maksimalt 194 publikummer og et tilhørende foyerområde, administrationslokaler, lagerlokaler og værksteder.

Ishøj Teater producerer kontinuerligt nye forestillinger. Repertoiret har i aftaleperioden udelukkende været målrettet børn i alderen tre til ni år. Tidligere har teatret lejlighedsvis produceret forestillinger for andre alderstrin. Teatret producerer tre nyproduktioner om året og udbyder et mindre antal forestillinger til turné.

Lokalt engagerer Ishøj Teater sig ud over den primære drift i forskellige lokale kulturaktiviteter. Her kan bl.a. nævnes Kulturnatten og en omfattende efterbearbejdelse af en af teatrets forestillinger i samarbejde med de besøgende institutioner. Teatret har

de sidste år drevet en del dramapædagogisk virksomhed, bl.a. undervist fire lokale skolars børnehaveklasse i drama en gang ugentligt, arrangeret et dramakursus for 7 til 12-årige i sommerferien og styret et projekt under overskriften "Bliv skuespiller for en dag".

Teatret er lokalt synligt, fx inviteres 800 børn hvert år gratis i teatret og TV-Ishøj har ved flere lejligheder optaget teatrets forestillinger og sendt forestillingerne på det lokale TV.

Egnsteateraftalen

Ishøj Teater er organiseret som en selvejende institution med en bestyrelse på fem til otte personer. Bestyrelsen består af en repræsentant fra det kommunalpolitiske niveau i Ishøj udpeget af Ishøj Kommunes byråd, teatrets to stiftere, to medarbejderrepræsentanter, to fra daginstitutionsområdet og en ekstern teaterfaglig person.

Teatrets nuværende aftale med Ishøj Kommune løber fra 1. januar 2007 frem til 31. december 2011. Ifølge aftalen har Ishøj Teater til opgave at producere professionelt teater og er ligeledes forpligtet gennem teatrets virksomhedsplan til at arrangere andre kulturelle aktiviteter som fx foredrag og kurser med et kulturelt og kunstnerisk sigte.

Teatrets kunstneriske profil og visioner

Ishøj Teaters målsætning er, som teatret udtrykker det i deres selvevaluering, at skabe forestillinger, der engagerer og bevæger børnene i målgruppen tre til ni år. Teatret ønsker, at det skal ske gennem et alsidigt repertoire, hvis gennemgående idégrundlag er det eventyrlige univers. Tryghed og helhedsoplevelse er nøgleord. I teatrets selvevaluering formuleres det således:

"Der arbejdes bevidst på at bygge en tryk ramme omkring teateroplevelsen fra ankomsten til afslutningen af besøget, så børnenes møde med teatret bliver en positiv helhedsoplevelse."¹

Teatret beskriver dets forestillinger som en slags åndehuller i forhold til den stadig mere fragmenterede verden, som nutidens børn lever i.

Ved at "belyse almenmenneskelige problemstillinger, som vil være relevante for mennesker uanset tid eller sted" og ved tematisk set at kredse om valget, ønsker teatret, at:

"præsentere børnene for et univers, som er meningsfyldt, positivt, overskueligt og smukt, ikke som en flugt, men som en mulighed for at forholde sig til den uoverskuelighed, og de mange valg, der følger med at leve i dag.

I en tid, der hylder individet og den enkeltes stræben efter større og større individuel behovstilfredsstillelse, er det efter vor opfattelse vigtigt at vise børnene personer, der føler, tænker og handler ud fra menneskelige værdier."²

---

¹ Ishøj Teaters selvevaluering, s.1.

² Ibid. s.1-2.

Teatret karakteriserer forestillingernes eventyruniverser som et mangfoldighedsfyldt og identitetsudviklingsbefordrende modbillede til de forbilleder, som medierne ifølge teatret ofte præsenterer børn for:

"Igennem mangfoldighed forsøger vi at give børnene mulighed for at udvide deres horisont og samtidig identificere sig med anderledes forbilleder end dem, de ofte præsenteres for i medierne, som et led i deres identitetsudvikling."³

Ishøj Teater i en egnsteaterkontekst

Blandt Danmarks egnsteatre er Ishøj Teater et teater:

- som har eksisteret i 45 år, og som blev egnsteater i Ishøj Kommune i 1985.
- som udelukkende er producerende, dvs. det præsenterer ikke gæstespil.
- som satser på nyskrevne dansk dramatik med egen husdramatiker.
- som udelukkende producerer teaterforestillinger med afsæt i eventyret.
- som målretter alle deres forestillinger til børn i aldersgruppen tre til ni år.
- som sælger mere end 40.000 billetter om året, og som på formidlingssiden besidder væsentlige kompetencer.
- som sikrer publikum adgang til teatret ved at arrangere bustransporten til og fra teatret.
- som har et fast skuespillerensemble på tre skuespillere.
- som imødekomme og gæstfrit lægger vægt på, at teater på Ishøj Teater skal være en totaloplevelse fra start til slut.
- som ligger i en mindre kommune med et befolkningstal på ca. 20.000.
- med en landligt placeret teaterbygning, der ikke umiddelbart interagerer med sin lokalbefolkning.

Repertoire

Karakteristik

Ishøj Teaters repertoire består i nærværende aftaleperiode af egenproducerede forestillinger for børn i aldersgruppen tre til ni år. Repertoiret består, ifølge teatret, af et alsidigt udbud af forestillinger, som via vigtige, smukke, gennearbejdede og avancerede fortælleelementer og greb skaber en fængende teatermagi og kærlighed til teatret:

"Ved at præsentere publikum for et handlingsmættet stykke, hvis indhold rummer vigtige følelser, i en gennearbejdet scenografi, med smukke kostumer, nykomponeret musik, et avanceret lyd- og lysdesign, der tilsammen udgør teaterets magi, skabes grundlaget for, at børnene kommer til at holde af teater."⁴

---

³ Ibid. s.2.

⁴ Ibid., s.2.

Produktionerne, som alle er bygget over eventyrets læst, kan rubriceres i to tæt beslægtede slags:

- *Juleeventyrforestillinger*, som spilles stationært, og som fokuserer på julens traditioner fortalt gennem historier, hvor nisser spiller en central rolle.
- *Øvrige eventyrforestillinger*, som foregår i landlige omgivelser på bondegårde, slotte, klostre, paladser og i naturomgivelser i Danmark såvel som i andre lande. Tidsmæssigt er vi ofte i fortiden. Og rollegalleriet er eventyrfigurer såsom hekse, prinser og prinsesser, riddere, sultaner, konger m.v. Forestillingerne spiller i altovervejende grad stationært. To soloforestillinger er i perioden blevet udbudt til turné, men da den skuespiller som medvirker i begge de to soloforestillinger også medvirker i de stationære forestillinger, har det begrænset muligheden for turné.

Nedenstående skema giver en oversigt over teatrets produktioner i aftaleperioden 2007-2011:

	2007	2008	2009	2010	2011
Forår	Den kinesiske labyrint	Heksenes plejebarn	Trylledrikken	Dronningens Sendebud	Bjergkongens datter
Efterår	Den trofaste ridder	Prinsen og rosen	De tre ønsker	Det flyvende tæppe	
Jul	Nissen på Pilegården	Jul på Grangården	Nissen på mosegården	Nissen i stalden	

Udover disse forestillinger iværksætter Ishøj Teater dramapædagogiske forløb, ligesom teatret udbyder andre undervisningsmæssige aktiviteter.

Analyse af to egenproduktioner

De to produktioner, som er udvalgt til nærmere analyse, er: *Det flyvende tæppe* og *Nissen i stalden*. Sammenligner man disse to forestillinger, med de der i øvrigt er blevet produceret i aftaleperioden, finder man grundlæggende set ikke mange afvigelser, men ganske mange ligheder. Både med hensyn til indhold, form og kunstnerisk kvalitet. Disse ligheder og forskelle bliver nævnt, hvor det kaster lys over forestillingernes egenart og spændvidde.

Det flyvende tæppe

Fakta

Manuskript: Jytte Lyngbirk. Iscenesættelse: Pia Rosenbaum. Scenografi: Bjørn Lyngbirk. Lysdesign: Ishøj Teater. Komponist: Marianne Lyngbirk. Kostumedesign: Sussi Andersen og Jytte Lyngbirk. Medvirkende: Peter Gregersen, Sussi Andersen og Allan Grynnerup. Aldersgruppe: tre til ni år. Varighed: 45 min. Premiere: 6.9.2010 på Ishøj Teater. Set 9.9.2010 og 28.9.2010.

Det flyvende tæppe.

På billedet: Sussi Andersen og Peter Gregersen

Fotograf: Bjørn Lyngbirk

Det flyvende tæppe blev, da forestillingen spillede på teatret, under overskrifterne "Spændende eventyrlig forestilling om mødet mellem vesten og østens mystik" og "Instruktør: Pia Rosenbaum", blandt andet beskrevet med følgende ord på teatrets hjemmeside:

"En fattig skrædder ønsker sig en smuk silkedragt. En dag møder han en slangetæmmer, der lover at opfylde hans ønske, og låner ham sit flyvende tæppe og sin kurv. Skrædderen flyver op til sultanens palads og derfra ud i den vide verden sammen med prinsesse Gulnare. På rejsen møder de Ringens, Flaskens og Lampens Ånd, der lover at hjælpe dem, hvis de en dag får brug for det.

Børnene har mulighed for at blive klædt ud i farvestrålende kapper og indgå i forestillingen, der indeholder meget musik."⁵

Det flyvende tæppe spillede stationært i perioden 6.9.2010 til 1.10.2010. Forestillingen blev ikke anmeldt nogen steder.

Det flyvende tæppe er, på langt de fleste måder, på produktionssiden en fortsættelse af den måde, hvorpå Ishøj Teater de sidste mange år har skabt forestillinger. Jytte Lyngbirk har skrevet stykket. For scenografi står Bjørn Lyngbirk. Sussi Andersen og Jytte Lyngbirk har designet kostumerne. Marianne Lyngbirk har sat musikken sammen. Og på scenen er teatrets tre faste spillere: Peter Gregersen, Sussi Andersen og Allan Grynnerup. På et væsentligt felt adskiller stykket sig imidlertid fra sædvanen: Instruktøren Pia Rosenbaum er hentet udefra.

Villen:

Det flyvende tæppe er en *Tusind og en nat*-inspireret eventyrforestilling, som i en hyggelig tone og med inddragelse af børnepublikummet vil fortælle "et eventyr om to kulturers møde". En fortælling om "at være rig og fattig, ensom og nysgerrig og om at gøre sine drømme til virkelighed", som det blev udtrykt på teatrets hjemmeside, da forestillingen stadig spillede.

Forestillingen vil føre børnene med ind i en eventyrverden, samtidig med at den vil skabe og fastholde en meget direkte kommunikerende og involverende kontakt til publikum. Publikum bliver stillet opgaver undervejs og bliver bedt om at hjælpe med at vise og gøre ting, som foregår og hører stykkets illusion til. (Børne)publikummet skal *gøre* noget undervejs. Forestillingen har indbygget i historien, at børnene og også gerne de voksne tilskuere skal medvirke i og har roller i forestillingen. De inviteres med ind i

---

⁵ www.ishojteater.dk

universet ved indledningsvis at kunne få små kulørte stofkapper på. Og når forestillingen er i gang, bliver de bedt om eller opfordret til at agere ting i forestillingens univers: Til at agere blomster, der spirer op og løfter deres kronblade for at se efter lyset og forskellige andre ting i forestillingen.

Det flyvende tæppe vil også med den måde, hvorpå publikum er anbragt i en slags hesteskoformet publikumsopbygning, skabe fysiske rammer for et større nærvær med publikum, end den traditionelle 4-vægs publikumsplacering lægger op til. Den mere åbne publikumsopbygning giver plads til den direkte interaktion, som teatret også her arbejder med.

Kunnen:

Der er et tydeligt misforhold mellem det, *Det flyvende tæppe* gerne vil, og det forestillingen rent faktisk evner. Forestillingen løfter sig ikke på noget tidspunkt op og bliver en forestilling med karisma, personligt præg og magi.

Manuskriptet består af replikker, som serverer handlingen meget tydeliggjort og forklaret. Handlingen er meget skematisk og personerne skabelonagtige og endimensionelle. Der levnes ikke meget plads til børnenes undren og meddigtende evner.

Stykket har dog et raffinement: Som i et kinesisk æskesystem, eller i en form for rammefortælling, møder to af skuespillerne, som sidder ude blandt publikum iført kapper, "spontant" hinanden som to gamle venner. Som Peter og Susanne, der i gamle dage gik på fritidshjem sammen og altid legede *Det flyvende tæppe* sammen. Grebet er så, at spilllets tredje skuespiller træder ind og undskylder, at forestillingens skuespillere ikke er kommet, og følgelig inviterer de to gamle venner – som han "tilfældigvis" også kender – op at spille *Det flyvende tæppe*.

Dramaturgisk set et udmærket greb, som samtidig også signalerer et teatersyn, der viser, at det er muligt at komme direkte ind "fra gaden" at spille professionelt teater. En sammenkobling eller sammenblanding af teater, pædagogik og leg.

Scenografien og kostumerne er blottet for overraskelser. Skuespillernes store farverige gevandter og kåber virker klodsede og dilettantiske. I forhold til teatrets tidligere forestillinger er scenografien mere enkel og med en stilrenhed, som får den til at virke mere kyndig. Det er stadig en scenografi, som har noget vakkeltvornet over sig. Men baggrundsfladerne er ikke bemalet med figurativt virkelighedsefterlignende motiver, som teatret har tradition for. I stedet dominerer en noget bastant lyssætning, hvor bagvæggens farver skifter kulør.

Publikumsopbygningen er også ny. Hvor publikum tidligere sad og så frontalt ind på scenen, sidder de nu i en halvrundbue foran scenen. Den runde arena, som opstår foran scenen på gulvet, giver skuespillerne mulighed for at spille længere fremme og i tættere direkte kontakt med publikum. Dette udnytter spillerne flere gange, og det giver mere liv til spillet end det 4-vægsspil, som før var praksis.

Skuespillet er fastlåst og ensformigt. Skuespillerne savner evner til at nuancere og variere deres spil. Såvel gestisk og mimisk som verbalt. Skuespillerne bevæger sig med en næsten mekanisk tøffende eller slæbende gang. Gestikken og mimikken er klichefyldt og virker samtidig anstrengt. Spillet er præget af sentimentalitetssødladne attituder og af smil, som virker påtagede og klichefyldte. Skuespillerne synes helt basalt set at mangle kropsbevidsthed. Håndværksmæssigt signalerer de alle tre en manglende bevidsthed om, hvad det vil sige at agere med udtryk, der giver indtryk af form og teatraliskhed.

Iscenesættelsen vidner på baggrund af små finesser og greb om, at instruktøren er professionel. Men denne kunnen bliver i udtalt grad bremset eller sløret af skuespillernes manglende evner til at levendegøre deres roller på et teaterprofessionelt niveau.

Skullen:

Det flyvende tæppe er en historie om at ønske sig noget. Om at komme til at holde af en anden og føle trang til at beskytte vedkommende mod farer. Om at blive hørt, og om at få endnu en chance, når det sker i den gode sags tjeneste. Teatrets skuespillere er i direkte dialog med publikum. Men de er det med et forestillingsudtryk, som samlet set, og i detaljen, ikke er teaterfagligt kendetegnet ved mod og satsning. Og som heller ikke på det indholdsmæssige plan overbeviser om sin aktualitet og nødvendighed, fordi handlingsforløbet virker postuleret og ikke dramaturgisk set er overbevisende skruet sammen.

Nissen i Stalden

Fakta

Manuskript: Jytte Lyngbirk. Iscenesættelse og scenografi: Bjørn Lyngbirk. Musik: Marianne Lyngbirk. Lysdesign: Ishøj Teater. Medvirkende: Peter Gregersen, Sussi Andersen, Allan Grynnerup og Marianne Lyngbirk. Aldersgruppe: tre til ni år. Varighed: 45 min. Premiere: 8.11.2010 på Ishøj Teater. Set 30.11.2010 og 3.12.2010.

Nissen i stalden.

På billedet: Allan Grynnerup, Sussi Andersen og Peter Gregersen
Fotograf: Bjørn Lyngbirk

Nissen i stalden er et nisseeventyr om en tjenestepige, Kirstine, som juleaften i et koldt og snevejrskyende vejr flygter fra sit arbejde som tyende hos en ond husbond. En husbond, der ikke under Kirstine andet end lidt kedelige levninger. Som ikke kan tåle synet af Kirstines meget bedrøvede ansigt. Og som altid skælder hende ud for ikke at gøre arbejdet godt nok.

Ledt af juleaftenskimende kirkeklokker finder Kirstine i uvejret vej til landsbyens præstegård. Her går alt lys snart ud, da man glemmer at byde hende på noget at spise, og derved "bærer julen ud af gården," som teatret udtrykker det. Med gode råd fra ældre nisser sørger præstegårdens staldnisse for, at lyset kommer igen ved at yde den hjælp eller det (risengrøds)offer, som skal til, for at lyset vender tilbage. Eventyret ender tillige med, at Kirstine får plads i præstegården, og på den vis kommer til et godhedsfyldt hjem.

Nissen i stalden spillede stationært i perioden 8.11.2010 til 22.12.2010. Forestillingen blev i midten af november 2010 under overskriften "Scenografisk diletterteri" anmeldt i Børneteateravisen, som en tilbageskuende forestilling, der dramaturgisk set ikke hænger sammen og lider under at være gjort af "ubehjælpsomt malede papkulisser". Ud af seks stjerner fik den to.

Nissen i stalden er skrevet af Jytte Lyngbirk, instrueret og scenograferet af Bjørn Lyngbirk, og den bliver spillet af det faste ensembles tre skuespillere og med stykkets komponist i en meget lille birolle. I denne forestilling vendte man m.a.o. tilbage til det vante interne produktionshold. Det skete ifølge teaterlederen som en udløber af et estimeret svigtende salgstal. Salget er imidlertid gået over alt forventning – bedre end budgetteret. Derfor har man til forårets produktion *Bjergkongens datter* igen kunnet hyre Pia Rosenbaum som instruktør, og tillige engageret Nina Schiøttz til at stå for scenografien.

Villen:

Med *Nissen i stalden* vil Ishøj Teater fortælle en historie om godhed. Om det uegennyttige i at hjælpe andre. Om det positive i at give noget til dem, der har behov for det. Her er det nu også et win-win-'offer', da nissens risengrød samtidig er det, som skal til, for at der kommer lys i præstegården igen. Med *Nissen i stalden* vil teatret tillige skabe et fællesskab om det "at jule". Om det at synge julesange og salmer sammen med børnepublikummet. Og om det at byde publikum på småkager.

Kunnen:

Nissen i stalden består af en række små spils-scener hos den onde husbond, udenfor og inde i præstegården, på nissens høloft, i stalden og i kirken. Tilsammen fortæller scenerne en historie om viljen til godhed. Men dramaturgisk set fremstår de enkelte scener meget flygtige, umotiverede og uafsluttede. Ligesom der er scener, som virker helt malplacerede, fx krybbespillet i kirken, fordi det fremstår som ren fremvisning.

På replikniveauet bærer teksten, med et meget sort-hvidt tegnet figurgalleri, i udpræget grad karakter af helt bogstaveligt talt at formulere det, der efterfølgende vises i handling på scenen. Alt det der sker skæres ud i pap efter devisen: Først siger vi det, og bagefter viser vi det. Det medfører og garanterer en overtydelighed. Men det blottes også spillet for overraskelser, og gør det meget forudsigeligt og stereotyp.

Iscenesættelsen er tilsvarende overdemonstrativ. Julesange og salmer demonstreres gestisk efter den mest vante, klichefyldte eller direkte imitation af ordlyden.

Scenografisk er kulisserne på skolekomedieniveau. Der er tale om tilsyneladende meget paplignende, tynde bagvægge, hvorpå der er malet bondegårds- og kirkeinteriør anno før elektricitetens tid. Køkkener med brændekomfur, stalde og hølofter af gammeldags slags og et kirkerum med primitivt tegnede og farvelagte albertavler.

Skuespillet befinder sig med stive fagter, dårlig sprogbehandling og mangel på timing og musikalitet håndværksmæssigt set ikke på et professionelt niveau. Lyssætningen er uden avancementer og nogle steder fyldt med stilmæssige modsætninger. Lysets snevejsillusion er fx en helt anden stil end spillet i øvrigt. Og den musikalske båndindspillede lydside er eller tangerer trivialiserede og forsimplede udgaver af de mest kendte danske julesange og salmer.

Skullen:

I kraft af den dramatiske teksts manglende sammenhængskonsistens, replikkernes ringe dramatiske niveau, et håndværksmæssigt dårligt og stereotyp skuespil og kostumernes og scenografiens tilsvarende uprofessionelle udseende fremstår budskabet i *Nissen i stalden* meget postuleret og udvendigt.

Frem for at løfte sig op på et højere plan og formidle et budskab om uegennyttighed og godhed fremstår forestillingen som et noget umotiveret møde mellem en forkommen og meget selvundskyldende pige og en optimistisk glad nisse.

Der er noget både usammenhængende, forvirrende og sentimentalt over forestillingen. Som helhed har forestillingen vanskeligt ved at samle sig om en kerne med overbevisende substans og appel. På både det indholdsmæssige og det udtryksmæssige plan mangler forestillingen en 'rød tråd', som overbeviser.

Som helhedsindtryk fremstår *Nissen i stalden* derfor ikke som den øjenåbner for godhedens væsen, som den gerne vil – i betydningen en forestilling, som bevæger og flytter publikum nye steder hen. I stedet fremstår den som en 'letvægtsforestilling', hvor tre voksne aktører – i et formsprog, der virker som om det er fra et andet og tidligere årti – deler en uforpligtende, ufarlig og meget ligefrem genkendelig legestueagtig hyggestund med børnene. *Nissen i stalden* er m.a.o. ikke ifølge vores vurdering en forestilling på teatrets repertoire, som efterlever teatrets vision om at tilbyde børnene et meningsfyldt, overskueligt og smukt skildret billede på positive menneskelige værdier, som kan udvide børnenes horisont og være råstof for deres identitetsudvikling. Dertil er udtrykket for bagudrettet og på alle de kunstneriske parametre på et niveau, som afgjort savner professionalitet.

Analyse af det samlede repertoire

Ishøj Teater ønsker med eventyrforestillingerne at formidle nogle positive menneskelige værdier, som teatret mener, børnemålgruppen i den fragmenterede nutid, vi lever i, kan have glæde af at møde. Fordi forestillingerne har en overskuelighed over sig, som børnene ellers savner i deres hverdag, og fordi de ifølge teatret kan bruge forestillingerne som råstof til deres identitetsudvikling.

Der er tale om specifikke aldersmålrettede forestillinger (tre til ni år), som teatret lægger mange og meget varme og menneskeligt imødekommende kræfter i at dele med børnene. Både før, under og efter forestillingerne. Jævnfør hele det velfungerende koncept med, at børnene spiser deres medbragte mad, møder skuespillerne bagefter, hver får udleveret en lille pixibog og tillige kan lytte til det hørespil, som institutionen får udleveret på cd.

Villen:

Ishøj Teater har en klar ambition med de forestillinger, de producerer. De vil tilbyde opbyggelige, menneskelige værdier og med de gammeldags og traditionsrige eventyruniverser tilbyde en modvægt til den moderne medieindustri produkter.

Der bliver fra såvel husdramatikeren som fra alle de øvrige kunstneriske kræfter på produktionerne og personalet i øvrigt lagt et stort og vedholdende arbejde i at producere og spille de mange forestillinger, som opføres på teatret. Der er m.a.o. et stort engagement og en stor vilje til kommunikation til stede på det teater i landet, som sammenlagt spiller for flest børn om året. Samtidig har vi svært ved at spore substans og originalitet på det kunstneriske område.

Teatret har i den indeværende aftaleperiode foretaget en række vanebrydende valg tilskyndet af råd fra egnsteaterkonsulenterne og fra den konsulent, som teatret ansatte i 2009 – ligeledes efter rådgivning fra egnsteaterkonsulenterne.

Teatret har fx ansat en instruktør udefra. Og dette gentages i forhold til den nyproduktion, der skal finde sted i foråret 2011, hvor der også hentes en scenograf ind udefra.

Teatret er gået væk fra at ansætte unge uuddannede skuespillere, som tidligere fik hyre på nogle af teatrets produktioner sammen med teatrets faste spillere. Teatret har endvidere (efter råd fra egnsteaterkonsulenterne) reduceret antallet af forestillinger pr. sæson. Tidligere havde de både tre stationære og tre turnerende forestillinger pr. sæson, nu har og vægter de tre stationære forestillinger og udbyder herudover to soloforestillinger til turné. Soloforestillinger, som, i og med at den pågældende skuespiller også medvirkede i de stationære forestillinger, ikke havde så stor mulighed for at komme ud at spille.

Sammenlagt vidner de tre tiltag om, at der fra en lydhør ledelses side har været et ønske til stede i forhold til at bevæge teatret i nye retninger for derved at udvikle teatrets forestillinger kvalitativt. Der er fra ledelsens side taget initiativer til at åbne op for nye måder, hvorpå man kan tænke og forme forestillingerne. Åbninger for nye ideer og tiltag, som, for os at se, er oppe imod et repertoire, som er præget af et ret lukket, normativt og noget sentimentalitetsfyldt og konfliktudglattende menneskesyn. Et menneskesyn som blandt andet afspejler sig i stykkernes meget sort-hvide, endimensionelle og statiske figurgalleri. De nye måder at tænke form på er oppe imod en tradition på stedet, som arbejder med formudtryk, som virker tilbageskuende og forældede.

Kunnen:

Ishøj Teater er i den indeværende aftaleperiode fortsat med at producere forestillinger med de kunstneriske kræfter, som gennem årene har udgjort teatret. Men traditionen er og vil som nævnt blive brudt qua det, at man er begyndt en praksis med at hyre eksterne instruktører og scenografer. Vi finder imidlertid ikke, at den forandrende og fornyende virkning indtil nu har været så markant, at den er til at få øje på. Vi er af den opfattelse, at der vil skulle en mere grundlæggende all-around udskiftning af det kunstneriske personale til, før det vil kunne løfte forestillingernes niveau op på et niveau, som vil kunne betegnes professionelt kunstnerisk set. Pt. er den faglige kunnen m.a.o. ikke på et professionelt niveau. På alle fortælleparametrene (dramatik, instruktion, kostumer, scenografi, lys, lyd m.v.) savnes kapaciteter, som formår at skabe forestillinger, der kan skabe magi og sætte spor af karisma og personligt præg.

Skullen:

Ishøj Teater er et særdeles aktivt teater målt i antal opførelser. Det har kontinuerligt i hver sæson i aftaleperioden stået bag mange opførelser.

Ishøj Teater er med de mange opførelser i fortsat dialog med en meget stor gruppe af lokale publikummer. Vi er ikke i tvivl om, at mange børn finder glæde ved teatrets forestillinger i det nu, de oplever dem. Og vi betvivler ikke, at de efterfølgende bærer dem med sig som hyggelige sammenkomster. Møder fyldt med genkendelighed, tradition og vaner. Og møder børnene efterfølgende kan lege videre på. Men ét er den pædagogiske effekt, forestillinger kan have og givetvis har for mange børn, noget andet er spørgsmålet om, hvorvidt børnene går fra Ishøj Teater med en kunstnerisk oplevelse i bagagen. En oplevelse, som gør en forskel og flytter noget bevidsthedsmæssigt for børnene i forhold til at udvide deres syn på teatret, verden og dem selv. Det sidste finder vi i forestillingsmøderne ikke noget belæg for. Grundet universernes manglende evne til at udtænke og formidle kunstneriske løsninger på de ideer og budskaber, teatret ønsker at dele med publikum. Hertil er eventyrene på Ishøj Teater skruet sammen ud fra en for ensidigt bagudskuende, romantiserende og virkelighedsforsimplende læst. En skabelon, som modsat fx H.C. Andersens og Brødrene Grimms eventyr er blottet for farlighed, modsætninger og kritik på såvel det menneskelige mikroplan som på det større samfundsmæssige niveau. En matrix, som ikke lukker op for spørgsmål og undren, men som i stedet for bygger på og serverer faste, forenkende løsninger og tydelige moraler.

Ishøj Teater i en kommunal, regional og national kontekst

En historie med 45 år som teater betyder naturligt nok, at Ishøj Teater har en solid lokal forankring. Kendskabet til Ishøj Teater er stort, ikke bare lokalt, men også regionalt. Med et billetsalg på mere end 40.000 billetter årligt har Ishøj Teater stor vægt i det lokale og regionale teaterlandskab. For Ishøj kommune har Ishøj Teater fra begyndelsen været et af de lokale fyrtårne, og ifølge udsagn fra Kulturchef John Romlund har Ishøj Teater været med til at give mange et andet billede af Ishøj:

"Journalisterne skrev på det tidspunkt ikke særligt flatterende om Ishøj. Ishøj Teater har bidraget til at give et andet billede af Ishøj end Vejleåparken – når du kører ud til Ishøj Teater, kører du ikke til en boligblok, men kører ud på landet."⁶

Med beliggenheden i landlige omgivelser, med en særlig spillestil og et tematisk udgangspunkt i eventyret er teatret trods det omkransende motorvejsnet langt væk fra den pulserende virkelighed og det mediebombardement, børnepublikummet ellers til dagligt er udsat for. Teatret er dermed den fra kommunal side ønskede modvægt til det billede, offentligheden sædvanligvis har af Ishøj. Et billede domineret af højhuse, ghetto og butikcentre.

Ishøj Kommune udtaler, at der i forhold til en ny aftaleperiode ønskes øget lokal aktivitet i forhold til dramaundervisning:

"så meningen med egnsteatret med hensyn til den lokale forankring også får en mening ud over at være et producerende teater."⁷

På nationalt plan udøver Ishøj Teater turnévirkosomhed med sine forestillinger. Der savnes i høj grad faglig bevågenhed af teatret fra såvel presse som det teaterfaglige miljø. Denne isolering er langt hen af vejen grundet i teatrets valg om ikke at engagere sig i organisationer som BTS og ASSITEJ. Og valget er historisk set logisk nok i forhold til teatrets størrelse sammenholdt med den høje aktivitet, det teaterfaglige udgangspunkt og overbevisning, og så det faktum, at det teaterfaglige miljø i BTS fra starten og langt op i 90'erne havde en diskussion om at være ekskluderende frem for inkluderende.

Uanset historikken er det et faktum, at det i dag anno 2010 er trængende nødvendigt for Ishøj Teater, at organisationen får tilført ny faglig inspiration. Med udgangspunkt i en dialog mellem teatrets ledelse og egnsteaterkonsulenterne har Ishøj Teater i 2009 tilknyttet en kunstnerisk konsulent med solid erfaring fra det teaterfaglige niveau. Konsulenten er Martin Lyngbo, som er teaterdirektør på Mungo Park Allerød. Martin Lyngbo og Bjørn Lyngbirk har således gennem dialog i det forgangne år forsøgt at bevidstgøre teatret om de udfordringer, teatret står over for på det organisatoriske plan. Det altoverskyggende fokus bør efter egnsteaterkonsulenternes overbevisning lægges på udviklingen og styrkelsen af det kunstneriske produkt.

---

⁶ Kulturchef John Romlund, Ishøj Kommune fra evalueringssamtale 3.11 2010.

⁷ Kulturchef John Romlund, Ishøj Kommune fra evalueringssamtale 3.11 2010.

Markedsføring og kommunikation

Det er tydeligt, at markedsføringsstrategien på Ishøj Teater bygger på opbygningen af kernekunder, dvs. den loyale kunde der år efter år, forestilling efter forestilling vælger at gå i Ishøj Teater.

Forestillingsplakaterne tager sit udgangspunkt i genkendeligheden fra forestillingerne ved at være fotocollager med billeder og episoder fra forestillingen. Publikum modtager efter forestillingen en lille pixibog med historien genfortalt og illustreret. Institutioner får ydermere et eksemplar af forestillingen som hørespil. Det er et forsøg på at fastholde publikum i teateroplevelsen, langt ud over den lille time forestillingen varer. Materialet er fra teatrets side et supplement til forestillingerne, der bevirker, at børnene efterbearbejder i såvel institutionen som hjemme med deres forældre ved at lytte og læse til historien fra forestillingen på Ishøj Teater.

Ud fra det faktum, at det ofte er de voksne, der tager beslutningerne omkring billetkøb, opnår teatret med forestillingsmaterialet endnu en effekt. Den psykologi, der opstår ved, at de voksne beslutningstagere oplever børnene genopleve i lyd og billedbog, er ud fra et markedsføringsaspekt en klog strategi og med til at bestyrke de voksne i værdien af teateroplevelsen på Ishøj Teater. Det er svært at vurdere, hvordan teatret i øvrigt kommunikerer – fordi der er så lille respons fra bl.a. anmeldere (det er således udelukkende Børneteateravisen, som har sendt anmeldere til Ishøj Teater, ingen fra den landsdækkende presse kommer).

Der er bestemt et udviklingsperspektiv i at synliggøre Ishøj Teater såvel lokalt, regionalt og nationalt over for den skrivende presse. Det skal dog her siges, at det selvfølgelig har en betydning, at der savnes forestillingsrelaterede nyhedshistorier at fortælle. Forestillingerne bygges i høj grad over det samme skellet år efter år, derfor kan det være svært at finde nyhedsvinklen.

Udformningen af forestillingsmaterialet, plakater og hjemmeside savner afspejling af et kunstnerisk produkt. Dette ses tydeligst i den indtil for nylig manglende kreditering af de kunstneriske hovedkræfter. En mangel på kreditering, som i fagligt henseende må betegnes som uprofessionel. Materialet giver ikke forestillingen en ny vinkel eller pirrer ved det potentielle publikums nysgerrighed. Det kan nærmere betegnes som en pædagogisk dokumentation eller i bedste fald et vartegn for teatret.

Bestyrelse, økonomi og regnskab

Ishøj Teater er organiseret som en selvejende institution. Bestyrelsen er sammensat af en politiker fra Ishøj byråd, to medarbejderrepræsentanter, teatrets to stiftere, en ekstern teaterfaglig person og to repræsentanter fra daginstitutionsområdet. Den meget store repræsentation af ansatte i bestyrelsen kan være begrænsende for de organisatoriske og kunstneriske handlemuligheder hos teaterledelsen. Det er u hensigtsmæssigt, at de ansatte kan have majoritet i en bestyrelse, som ansætter teaterledelsen. Dette har tidligere været tilfældet, men i dag, hvor formanden er uden for gruppen af stiftere/medarbejdere, er det ikke tilfældet. Vi vil dog stadig anbefale en større vægt af eksterne og teaterfaglige personer i teatrets bestyrelse.

Som led i evalueringen har vi gennemgået de seneste tre årsrapporter. Disse opfylder de formelle krav til regnskabsaflæggelse og viser på en overskuelig måde et sammenligningsgrundlag i forhold til budget og det faktisk realiserede.

Resultatopgørelse og balance med tilhørende noter har en høj grad af specificering og synliggørelse af årets dispositioner. Teatret har med udgangen 2009 en solid egenkapital på 650.871 kr. og har valgt at splitte denne op i egentlig egenkapital og i en

Bygge- og inventarfond til imødekommelse af større investeringer. Der er en fin balance mellem det faktisk realiserede og budgettal. Gennemgangen har ikke foranlediget yderligere spørgsmål. Det foreslås, at der sammen med årsrapporten udarbejdes en ledelsesberetning med tilhørende omverdenanalyse og målsætninger for fremtiden. Dertil foreslås, at der i resultatopgørelsen anføres sidste års regnskabstal for at skabe et yderligere overblik og sammenligningsgrundlag over for virksomhedens aktiviteter i den pågældende periode.

Sammenfattende analyse af Ishøj Teater

Ishøj Teater som kulturinstitution

Ishøj Teater står i dag over for en meget stor udfordring. Teatret er stagneret og producerer ud fra et noget fastlåst skelet båret af en gammel virksomhedskultur. Og vigtigst af alt savnes kunstneriske kvalifikationer på teatret. Teatret har en bestyrelse, der i sin sammensætning kan være bremsende for en kursændring, og teatret har et branchemæssigt ry, der efter vores opfattelse gør, at de nye kunstneriske kræfter, som søger job i det storkøbenhavnske område vælger at søge arbejde på andre teatre end Ishøj Teater. Teatret har stor betydning lokalt i kraft af det meget høje billetsalg, og den synlighed et billetsalg af den størrelse tager med sig.

Villen:

Ishøj Teater har en vilje til at skabe teateroplevelser for børn og en klar formuleret vilje til at være et alternativ til de mange øvrige oplevelser, som nutidens børn møder. Teatret er båret af familien Lyngbirks mangeårige vilje til at producere teater. Det virker som om, teatrets nuværende ledelse har en vilje til at bringe teatret videre fra det nuværende niveau og løfte det nødvendige generationsskifte på teatret. Der er en vilje til at tænke nye målgrupper og afsætningskanaler.

Teatret er klar til at tage udfordringen i afmatningen hos kommunerne og institutionernes økonomi op og finde nye veje til at fastholde det store publikum. Teatret har, som vi har peget på, i den nuværende aftaleperiode foretaget forskellige kursændringer og nye tiltag med det formål at bidrage forestillingerne kunstnerisk kvalitet og fornyelse.

Vi er opmærksomme på, at det billedligt talt er et gammelt, solidt, traditionsrigt og stort skib at skulle kursændre. Der er en vilje til forandring. Der er gradvist blevet udstukket nye kurser. Men Ishøj Teater savner stadig en (i praksis) realiseret kunstnerisk vilje til at udfordre sit publikum.

Kunnen:

Ishøj Teater savner kunstneriske kompetencer til produktion af professionelt teater. Teatret er bemanded med et personale, der på skuespilsiden basalt set savner håndværksmæssig kunnen, ligesom de øvrige kunstneriske funktioner er præget af rutiner og manglende teaterfaglige færdigheder. Teatret udvikler sig ikke kunstnerisk.

Teatret har i høj grad svært ved at tiltrække kvalificeret arbejdskraft til de kunstneriske funktioner. Organisatorisk har teatret de nødvendige kompetencer til at ændre på ovennævnte. Teaterleder Bjørn Lyngbirk har på baggrund af sammensætningen i bestyrelsen og det usikre i valget af om formanden vælges i blandt medarbejdere/stiftere ikke den nødvendige handlefrihed, der giver ham den fulde styring af teatret såvel kunstnerisk som organisatorisk.

Skullen:

Ishøj Teater er et aktivt teater målt i antal opførelser og antal produktioner. Forestillingerne er aktivt publikumsinvolverende. Forestillingerne er tematisk set ufarlige. Forestillingerne savner rum til publikums egen stillingtagen og den nødvendige udfordring af publikum, der giver forestillingerne en samfundsrelevans ud over den underholdende og positive tilgang, forestillingerne møder sit publikum med. Det faktum, at Ishøj Teater sælger 40 til 60.000 billetter årligt forpligter og stiller store krav til det kunstneriske niveau på teatret. Det er vigtigt at holde fokus på, at egnsteaterloven er en kunststøttelov, og at kunststøtte i første omgang gives på et kvalitativt grundlag.

Der er perspektiver for Ishøj Teater, såfremt teatret bliver kvalificeret med kunstneriske kræfter, som fagligt set er kompetente og har energien og vilje til at skabe et visionært repertoire.

Opfyldelse af gældende egnsteateraftale

Ishøj Teater lever op til den gældende egnsteateraftale med hensyn til antallet af egenproduktioner. Teatret varetager tillige de aktiviteter, som aftalen opstiller i forhold til dramapædagogiske og undervisningsmæssige opgaver. Men forestillingerne, som teatret producerer, er kunstnerisk set ikke professionelle.

Udfordringer og udviklingspotentialer.

Ishøj Teater er med sine 45 år som teater i Ishøj Kommune og det meget høje aktivitetsniveau målt i antal solgte billetter havnet i en meget isoleret position. Det er et teater uden for den teaterfaglige debat og dialog. Teatret er i høj grad udelukket fra en meget vigtig teaterfaglig interaktion med det professionelle teatermiljø. Det er derfor vanskeligt at få øje på de øjeblikkelige udviklingsperspektiver.

Ud fra aftaleperiodens forestillinger lever teatret i deres forestillinger ikke op til det krav om kunstnerisk kvalitet, som skal være til stede i et professionelt producerende egnsteater. Det er svært i teatrets nuværende form at se teatrets kunstneriske potentiale, og vi mener derfor, at der specielt bør tages fat i forhold til de fagligt håndværksmæssige kompetencer inden for alle de kunstneriske fag.

Når det er sagt, mener vi også, at teatrets organisatoriske og formidlingsmæssige kompetencer er af stor værdi for scenekunsten lokalt og regionalt. Disse kompetencer bør have muligheden for at spille sammen med forestillinger af højere kunstnerisk kvalitet, end tilfældet er i dag.

På baggrund af denne evaluering indstiller vi derfor til Kunstrådet, at statsrefusionen i forbindelse med egnsteatertilskud til Ishøj Teater i nuværende form ophører, idet vi henviser til bekendtgørelsen § 15. stk. 4:

§ 15 stk. 4. Såfremt egnsteaterkonsulenterne efter en evaluering i henhold til stk. 1 og 2 vurderer at teatrenes faglige og kunstneriske niveau ikke lever op til det generelle niveau for egnsteatrene, og hvor udvikling ikke synes mulig, kan egnsteaterkonsulenterne indstille til Kunstrådet, at statsrefusion efter § 9 og statstilskud efter § 10 bør ophøre. En sådan indstilling kan kun gives i forbindelse med udløb af den pågældende egnsteateraftale.

Vi vurderer samtidig, at der på teatret findes den nødvendige vilje til at ændre på en række væsentlige faktorer og vurderer derfor, at Bekendtgørelsens § 15. stk. 5 ville kunne tages i brug, såfremt Ishøj Teater gennemførte nedenstående nødvendige tiltag:

§ 15 stk. 5 Såfremt et teater, der på væsentlige punkter er identisk med et teater, for hvilken der tidligere er truffet afgørelse om ophør af statsrefusion, søger optagelse i ordningen, udarbejder egnsteaterkonsulenterne en indstilling til Kunstrådet hvorvidt det pågældende teater kan forventes at leve op til de generelle kvalitetskrav, der stilles til egnsteatre. Kunstrådet træffer på baggrund af denne indstilling afgørelse om, hvorvidt der kan opnås adgang til statsrefusion for tilskud til det pågældende teater.

De tiltag på Ishøj Teater som efter vores vurdering er nødvendige, er følgende:

- at bestyrelsessammensætningen ændres, således at medarbejdere og stiftere ikke har mulighed for at sidde på flertallet – men kun repræsenteres ved enkelte medlemmer i bestyrelsen, og at en kommende bestyrelse får tydelig overvægt af eksterne og teater- og kunstfaglige personer.
- at der tilknyttes teaterprofessionelle kræfter på alle teaterfaglige funktioner i forbindelse med den primære aktivitet.
- at teatrets husdramatikere udfordres af andre dramatikere via samarbejder, eller at teatrets repertoire sammensættes af dramatiske værker fra flere forskellige dramatikere.

Derudover ser vi følgende udviklingsperspektiver, såfremt teatret skal kunne opnå en branchemæssig anerkendelse som professionelt producerende teater og kunne tiltrække den nødvendige faglighed i alle kunstneriske funktioner:

- at teatret indgår i og sikrer sig at være i en løbende teaterfaglig dialog med professionelle teatre på børneteaterområdet specifikt, men også gerne mere generelt.
- at teatret sørger for at give salgsmaterialet et løft, således at publikums nysgerrighed forud for forestillingen blev styrket, og at de i produktionen medvirkende kræfter bliver krediteret på teatrets hjemmeside samt i pr- og salgsmaterialet.

Med andre ord vil en genoptagelse i ordningen, såfremt Kunstrådet vælger at følge egnsteaterkonsulenternes indstilling, forudsætte, at der i oplæg til en ny egnsteateraftale mellem et fornyet Ishøj Teater og Ishøj Kommune formuleres en skarpere kunstnerisk profil under hensyntagen til ovennævnte punkter. Aftalen skal indfri kravet om en ny bestyrelse, der giver teaterledelsen den fulde kunstneriske frihed. Aftalen skal med navngivne kunstneriske kræfter og forslag til et repertoire tegne en markant kunstnerisk profil, der tydeligt afspejler en kunstnerisk vilje til udvikling og en tilstedeværende professionalitet hos de, som skal skabe og spille forestillingerne.